

Tant de bo existeixi l'Infern

Una afortunada -i meritòria- recerca de l'historiador Joaquim Aloy ens ha permès llegir, de primera mà, un dels testimonis més impressionants del que va significar la Guerra Civil en aquest país. Es tracta de la carta que va adreçar Carme Ballester -l'esposa del president Companys- a les autoritats franceses i alemanyes per tal d'aconseguir una indemnització pel crim que va cometre el feixisme en la persona del seu marit, Lluís Companys, 123è president de la Generalitat de Catalunya.

Carme Ballester explica, de forma directa i sense retòrica, com va ser la detenció i posterior segrest del president, i com ella va intentar, amb la valentia de la raó, demanar explicacions a la Gestapo. Ballester, sola, va arribar a enfrontar-se a un terrible oficial de la policia política nazi, al qui va dir, a la cara, "quina culpa en té el meu marit si vostès ens volien fer la guerra?".

Setanta anys més tard del seu afusellament, el president Companys continua sota la condemna d'un judici vergonyós per a la democràcia. I, per contra, Pedro Urraca Rendueles, el policia falangista que el va interrogar -i torturar- al París ocupat i el va entregar a la frontera sota la protecció nazi, continua emparat per la llei espanyola.

Si Urraca continués viu -els arxius oficials n'amaguen el destí- tindria 106 anys i tota la legalitat espanyola del seu costat. I continuaria rient-se de tots nosaltres... Tant de bo existeixi l'Infern.